

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.628/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 2 juni 2006 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende de erkenning en subsidiëring van centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden in de sierteelt", heeft op 20 juni 2006 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

2. De besluiten vermeld in het tweede en derde lid van de aanhef bieden geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit, en worden er evenmin door gewijzigd. De vermelding ervan lijkt ook niet noodzakelijk voor een beter begrip van de ontworpen regelgeving. Het tweede en het derde lid van de aanhef kunnen dan ook worden weggelaten.

3. In het vierde lid van de aanhef moeten nog de wijzigende verordeningen (EG) nrs 567/2004 van 22 maart 2004, 583/2004 van 22 maart 2004 en 2223/2004 van 22 december 2004 worden vermeld ⁽¹⁾.

Dispositief

Artikel 7

4. Dit artikel bepaalt onder meer dat het Rekenhof controle kan uitoefenen en alle documenten kan opvragen die het nodig acht.

Luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, bepaalt de (federale) wet de algemene bepalingen op de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) trekt verordening (EG) nr. 1257/1999 weliswaar in, doch deze intrekking voltrekt zich grotendeels pas met ingang van 1 januari 2007. Artikel 93, lid 1, van verordening (EG) 1698/2005 luidt immers als volgt: "Verordening (EG) nr. 1257/1999 wordt met ingang van 1 januari 2007 ingetrokken, met uitzondering van artikel 13, onder a), artikel 14, lid 1 en lid 2, eerste en tweede streepje, artikel 15, de artikelen 17 tot en met 20, artikel 51, lid 3, en artikel 55, lid 4, alsmede het deel van bijlage I dat bedragen op grond van artikel 15, lid 3, bevat. Deze bepalingen worden ingetrokken op 1 januari 2010, op grond van een besluit dat de Raad neemt volgens de procedure van artikel 37 van het Verdrag. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar deze verordening. Verordening (EG) nr. 1257/1999 blijft van toepassing voor de acties die de Commissie vóór 1 januari 2007 op grond van die verordening goedkeurt."

Krachtens de overgangsbepaling van artikel 71, § 1, van dezelfde bijzondere wet van 16 januari 1989, zijn de vigerende bepalingen betreffende de organisatie van de controle van het Rekenhof van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten. Deze bepalingen, vervat in de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, voorzien niet specifiek in een controle i.v.m. de aanwending van subsidies ⁽²⁾.

Derhalve dienen in artikel 7 van het ontwerp de woorden "en het Rekenhof" te worden geschrapt.

Artikel 8

5. Dit artikel bepaalt o.m. dat de subsidie wordt teruggevorderd wanneer "de uitvoering van de controle wordt verhinderd".

Uit de voornoemde bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, doch dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader ... in deze materies specifieke regels te bepalen" ⁽³⁾. Die bevoegdheid om terzake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de Gemeenschappen en Gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ De wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof (inwerkingtreding voor wat betreft het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap uitgesteld tot op 1 januari 2007), bevat afzonderlijke bepalingen i.v.m. de controle op het verlenen en het gebruik van de door de gemeenschappen en gewesten toegekende subsidies (hoofdstuk V). Artikel 12 bepaalt dat de gemeenschappen en gewesten ter plaatse controle kunnen uitoefenen dewelke georganiseerd en gecoördineerd worden door de regering die daarvoor onder meer beroep kan doen op de inspecteurs van financiën.

⁽³⁾ Memorie van toelichting, *Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/1, 37.

⁽⁴⁾ *Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/18, 543.

Luidens artikel 57, eerste lid, van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, is de toelagetrekker tot onmiddellijke terugbetaling van de toelage gehouden indien hij de voorwaarden niet naleeft waaronder de toelage verleend werd (1°), indien hij de toelage niet aanwendt voor de doeleinden waarvoor ze verleend werd (2°) en indien hij de in artikel 56 bedoelde controle verhindert (3°) ⁽⁵⁾.

Hetgeen in artikel 8 van het ontwerp is bepaald inzake de terugvordering is dan ook overbodig, gelet op artikel 57, eerste lid, 3°, van de voornoemde wetten op de rijkscomptabiliteit.

⁽⁵⁾ Zie het vergelijkbare artikel 13 van de voornoemde wet van 16 mei 2003.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT